

Joan Josep Guinovart i Cirera

Joan Josep Guinovart i Cirera va néixer a Tarragona el 1947. Es va llicenciar en farmàcia i en ciències químiques a la Universitat de Barcelona el 1969. Va obtenir el grau de doctor en farmàcia el 1973, seguit d'una estada postdoctoral a la Universitat de Virgínia. Va ser professor de bioquímica a la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona del 1975 al 1983. Després, va ser professor, catedràtic i vicedegà de la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona (1984-1990), on va contribuir significativament al desenvolupament d'aquesta facultat. Retorna a la seva *alma mater* com a catedràtic de biologia molecular i bioquímica el 1990, i el 2001 i 2002 es va fer càrrec de la direcció del Parc Científic de Barcelona (PCB), que havia estat creat recentment al campus de Pedralbes. Un objectiu primordial durant el període 2001-2005 al PCB va ser la constitució de l'Institut de Recerca Biomèdica (IRB) de Barcelona, del qual és director fundador. Avui, l'IRB Barcelona és un magnífic exemple del nou model d'institució de recerca universitària.

Una de les missions de l'IRB Barcelona és la formació de futurs líders científics en un entorn internacional, engrescador i competitiu. Avui, els seus laboratoris acullen més de cent cinquanta estudiants de doctorat provinents de vint-i-cinc països diferents i noranta-cinc postdoctorats, el 40% dels quals són estrangers.

Joan Josep Guinovart és un líder nat. La seva visió és la de fer avançar Catalunya cap a l'avantguarda europea en l'adquisició de nous coneixements científics, contribuint, alhora, a la millora econòmica i al benestar social del país.

Catalunya està ben situada per a treure un bon rendiment d'aquesta gran oportunitat que ofereixen les ciències de la vida, i s'està perfilant com un dels pols d'atracció de talent en el sector de la biomedicina del sud d'Europa. Avui en dia, són la ciència i els científics els que realment poden marcar diferències i contribuir a crear els nous coneixements dels quals dependrà la nostra competitivitat futura. És la cultura del talent la que hem de potenciar en el nostre país. I és en aquesta tasca en la qual Joan Josep Guinovart està immers, perquè en el seu tarannà està la formació dels joves científics que han d'em-

prendre i continuar de manera imparable una tasca de recerca de qualitat d'àmbit internacional.

Amb Joan Josep Guinovart, tenim un científic expert mundial en el metabolisme del glicogen, que és el carbohidrat fonamental de reserva del nostre organisme. Joan Josep Guinovart ha descobert, recentment, defectes genètics del control del glicogen en un òrgan totalment inesperat, el cervell. Els seus estudis sobre aquest tema han estat publicats a *Nature Neuroscience*. El seu equip de joves científics està desenvolupant models genètics per a investigar aquest procés en ratolins i en la mosca *Drosophila*. Les aportacions de Joan Josep Guinovart i el seu equip han produït tres patents i cent vint publicacions científiques en revistes internacionals, que han estat citades més de 2.800 vegades.

No és exagerar dir que el seu lideratge ha fet la recerca biomèdica a Catalunya més dinàmica i rica. La seva activitat ha estat reconeguda arreu, com ho demostren els nombrosos premis rebuts, entre els quals podem destacar els següents: Leandre Cervera (1979 i 1985); August Pi i Sunyer (1983) i Prat de la Riba (2009) de l'Institut d'Estudis Catalans; Novo-Nordisen Recerca Diabetològica Bàsica de la Societat Espanyola de Diabetis (1996); Medalla de la Société Française de Biochimie et Biologie Moléculaire (1998); Premi PABMB Conference, San Francisco, CA (1999), i la Medalla Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya al mèrit científic i tecnològic (1999).

De la seva participació ciutadana i dedicació a Catalunya, en podríem dir moltes coses, però és suficient recordar els quatre premis de l'Institut suara esmentats, i que el 2007 va ser nomenat fill predilecte de la seva ciutat, Tarragona.

La recerca, el treball científic, mai no és individual, s'alça sobre la tasca d'homes i dones que en el passat, i també contemporàniament, han contribuït amb llurs aportacions, brillants de vegades, d'altres més senzilles, però sempre rigoroses, a l'avançament de la ciència. El mèrit d'un investigador és més gran quantes més persones de vàlua i capacitat han rebut per part seva l'oportunitat de manifestar el seu talent i les seves aptituds tot contribuint al desenvolupament del seu camp específic de treball, a la vegada que al del seu país.

He de confessar que aquesta presentació no és objectiva, sinó fruit de l'amistat i el contacte de molts anys. El que és objectiu és la llista de mèrits que consten en el seu currículum adjunt. Per sobre de murmuracions i falòrnies, ha arribat el moment de presentar Joan Josep Guinovart a aquesta corporació, amb l'objectiu que s'incorpori i ens ajudi a continuar treballant per la ciència i per Catalunya, tot recuperant els mots d'Espriu:

En la llei i en el pacte
que sempre guardaràs,

en la duresa del diàleg
amb els qui et són iguals,
edifica el lent temple
del teu treball,
alça la casa nova
en el solar
que designes amb el nom
de llibertat.

Text llegit pel senyor Ricard Guerrero en el Ple del dia 15 de novembre de 2010

Joan Viñas i Salas

Joan Viñas i Salas, nascut a Mataró l'11 de novembre de 1950, és actualment catedràtic de cirurgia i rector de la Universitat de Lleida. Està casat i té quatre fills. En la seva trajectòria podem diferenciar tres etapes: la de formació i progrés en el camp de la cirurgia; la d'organització d'una àmplia activitat sanitària, assistencial i docent, en l'àmbit lleidatà, essent un dels motors de la facultat de medicina i de la transformació d'un hospital local en hospital universitari, i una tercera etapa de maduresa, tot i la seva relativa joventut, amb projecció nacional i internacional en diversos camps, principalment en el de la bioètica, el de l'ensenyament i la tasca de rector de la Universitat de Lleida, la projecció en la representació acadèmica.

El seu pare ja era metge, dedicat principalment a les malalties de l'aparell respiratori. Així, va viure l'ambient mèdic a casa des de sempre. Va fer els estudis de medicina a la Universitat de Barcelona (UB), a la facultat del carrer de Casanova, va estar com a intern a l'Hospital Clínic, ja en serveis quirúrgics, i es va llicenciar l'any 1973. Fou dei-